

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1980-1981**

19 NOVEMBER 1980

Voorstel van wet tot invoering van een individueel herkenningsmerk voor ruiters

(Ingediend door Mevr. De Loore-Raeymaekers c.s.)

TOELICHTING

Het verkeersreglement legt vaste verplichtingen op aan de onderscheiden soorten voertuigen die gebruik maken van het openbaar domein, dit laatste herleid tot de wegen.

Een van die verplichtingen is : zich te individualiseren door het aanbrengen van een specifiek kennummer. Deze individualisatie via een nummerplaat dient zichtbaar en controleerbaar aangebracht aan het voertuig.

Bevoegden kunnen zich dan ook te allen tijde vergewissen van de identiteit van het voertuig en van de verantwoordelijke. Ze kunnen bovendien controleren of voldaan werd aan de belastingvoorschriften ter zake en aan de technische controle inzake rijvaardigheid.

Geheel anders is het gesteld met een paard dat een ruiter draagt. Nochtans vervult het op dat ogenblik een functie vergelijkbaar met die van een voertuig.

Sedert, vooral in het laatste decennium, het aantal rijpaardbezitters fel is toegenomen, en paardrijden bereikbaar werd voor een merkelijk grotere bevolkingsgroep, groeit de nood aan uitdrukkelijke herkenbaarheid.

Daarenboven is het voor paard en ruiter mogelijk naast de openbare wegen ook « eigen paden » te betreden. Controle daarop is niet steeds mogelijk, terwijl vaststelling van iden-

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1980-1981**

19 NOVEMBRE 1980

Proposition de loi créant une marque d'identification pour cavaliers

(Déposée par Mme De Loore-Raeymaekers et consorts)

DEVELOPPEMENTS

Le Code de la route impose des obligations précises aux usagers des divers types de véhicules circulant sur le domaine public, c'est-à-dire, en fait, sur la voie publique.

L'une de ces obligations est d'individualiser le véhicule par l'apposition d'un numéro d'identification. La plaque portant ce numéro doit être visible, de manière à permettre le contrôle.

Ainsi les agents qualifiés pourront-ils identifier à tout moment le véhicule et son conducteur, et aussi vérifier si ce dernier s'est acquitté des taxes prescrites et de ses obligations en matière de contrôle technique.

Rien à cet égard n'est prévu quant aux chevaux de selle, dont l'utilisation est pourtant comparable à celle d'un véhicule.

Or, surtout au cours des dix dernières années, le nombre des propriétaires de chevaux de selle a beaucoup augmenté et la pratique de l'équitation s'est largement démocratisée, ce qui rend d'autant plus nécessaires des mesures permettant aisément l'identification.

A quoi il faut ajouter qu'en plus de la voie publique, les cavaliers disposent de « pistes » qui leur sont réservées. Il n'y a pas toujours moyen d'y exercer un contrôle car,

titeit hopeloos moeilijk is, zoals herhaaldelijk reeds werd opgemerkt door boswachters.

Onder ogen dient dus genomen :

1. een duidelijke en afdoende integratie van paard-en-ruiter binnen het bestaande verkeer en de beschikbare (al dan niet openbare) wegen;

2. de mogelijkheid tot controle door bevoegden van o.a. de wijze waarop kan gebruik gemaakt worden van de voor paard en ruiter typische verplaatsingsmogelijkheden.

Daarom lijkt het noodzakelijk dat ofwel het paard, ofwel de ruiter, ofwel beide herkenbaar worden gemaakt met wat ik zou willen vergelijken met de nummerplaat van voertuigen.

Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS.

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

In landelijke gebieden, evenals in een bos, is het de ruiters niet toegestaan de openbare wegen te verlaten.

ART. 2

Particuliere wegen mogen slechts met toestemming van de eigenaar worden gebruikt.

ART. 3

Om het vaststellen van zijn identiteit mogelijk te maken, moet de ruiter, die zich in landelijk gebied of in een bos verplaatst, op borst en rug een identificatiekenteken dragen.

De Koning bepaalt het model van dit identificatiekenteken en de wijze waarop het wordt afgeleverd.

ART. 4

De overtredingen van deze wet, worden naargelang van de plaats waar zij gebeuren, bestraft met de straffen bepaald in artikel 88, 8°, van het Veldwetboek of in de artikelen 165 en 166 van het Boswetboek.

Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS.

E. LECOQ.

J. GERITS.

W. JORISSEN.

R. BATAILLE.

R. D'HAeyer.

comme les gardes forestiers l'on déjà signalé maintes fois, l'identité des intéressés est pratiquement impossible à établir.

Notre proposition vise donc un double objectif :

1. réaliser de façon claire et adéquate l'intégration des cavaliers et de leur monture à la circulation existante, et ce sur les voies disponibles (publiques ou non);

2. permettre aux agents qualifiés de contrôler, notamment, si les cavaliers se conforment à la réglementation spécifique qui leur est applicable.

A cette fin, il paraît nécessaire que les cavaliers, leur monture ou les deux puissent être identifiés par une marque comparable aux plaques que doit porter tout véhicule.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

Dans la campagne et en forêt, il est interdit aux cavaliers de s'écarter de la voie publique.

ART. 2

Ils ne pourront emprunter les chemins privés que du consentement du propriétaire.

ART. 3

Afin de permettre son identification, le cavalier qui se déplace dans la campagne ou en forêt est tenu de porter une marque distinctive au devant et au dos.

Le Roi détermine le modèle de ladite marque et les modalités de sa délivrance.

ART. 4

Les infractions à la présente loi sont punies, selon le lieu où elles sont constatées, des peines prévues à l'article 88, 8°, du Code rural ou aux articles 165 et 166 du Code forestier.